

BOHOSLUŽBY NA VELKÝ PÁTEK

Srdečně vás zveme na **Velkopáteční bohoslužby**
se čtením pašijí.

Jeich hudební složkou budou především části
ze **Stabat Mater** Františka Xavera Thuriho.

Bohoslužby začínají v 18:00 hodin.

UKONČENÍ KAZATELSKÉ SLUŽBY NA SMÍCHOVĚ

Na únorovém jednání staršovstva bratr farář Ivo Mareš sdělil svůj záměr ukončit kazatelskou službu ve smíchovském sboru k 31. srpnu 2014. Staršovstvo vzalo toto rozhodnutí na vědomí a v současné době oslovuje vhodné kandidáty, zda by měli zájem ucházet se o místo kazatele našeho sboru.

Milé sestry, milí bratři,

v letošním roce provádíme rozsáhlou revizi sborové kartotéky, abychom oprášili kontakty s těmi z Vás, o kterých jsme již delší dobu neslyšeli. Pokud máte zájem o obnovení kontaktu – občasnou návštěvu křesťanské služby nebo bratra faráře, dovoz na bohoslužby nebo praktickou pomoc, pošlete nám prosím email, dopis nebo zavolejte.

Alfa a Omega Vydává třikrát až čtyřikrát do roka Farní sbor Českobratrské církve evangelické
Na Doubkové 8, 150 00 Praha 5-Smíchov Telefon: 251 56 42 04 Rediguje farář Ivo Mareš

<http://smichov.evangelnet.cz> e-mail: smichov@evangelnet.cz Bankovní spojení: č. ú. – 2300335514 / 2010 FIO banka

ČÍSLO 68

BŘEZEN 2013

Alfa a Omega

Zpravodaj Farního sboru
Českobratrské církve evangelické
v Praze 5-Smíchově

Prvního dne po sobotě, za časného jitra, přišly k hrobu s vonnými mastmi, které připravily. Nalezly však kámen od hrobu odvalený. Vešly dovnitř, ale tělo Pána Ježíše nenašly. A jak nad tím byly bezradné, stanuli u nich dva muži v zářícím rouchu. Zachvátil je strach a sklonily tvář k zemi. Ale oni jim řekli: „Proč hledáte živého mezi mrtvými? Není zde, byl vzkříšen. Vzpomeňte si, jak vám řekl, když byl ještě v Galileji, že Syn člověka musí být vydán do rukou hříšných lidí, být ukřižován a třetího dne vstát.“ Tu se rozpomenuly na jeho slova, vrátily se od hrobu a oznámily všechno jedenácti učedníkům i všem ostatním. Byla to Marie z Magdaly, Jana a Marie Jakubova a s nimi ještě jiné, které to pověděly apoštolům. Těm však ta slova připadala jako blouznění a nevěřili jim.

B A B S K É Ř E Č I

A ženy běžely, aby to všechno povyprávěly ostatním. Když přišly k Ježíšovým učedníkům, muži je pozorně vyslechli a velmi se zaradovali – také oni si hned vzpomněli na Mistrova slova o vzkříšení a byli rádi, že se to potvrdilo...

Ne, nic takového se nestalo. Muži obvykle nejsou pozorní posluchači a vyprávění žen o tom, co se stalo na hřbitově, nepřikládali žádný význam. Jejich vyprávění jim připadalo jako blouznění, babské řeči. Ženy jim sdělovaly nejdůležitější zprávu v dějinách lidstva a muži jim nevěřili. Jediný Petr se rozběhl k hrobu, aby se přesvědčil, co se stalo. Ale zřejmě ani on zprvu zprávě o vzkříšení nevěřil – v evangeliu se píše jen to, že našel prázdný hrob a uviděl tam ležet jen plátna.

Proč jim nevěřili? Ježíš přece říkal, že bude vzkříšen. A ty věrné, dobré duše, které jej šly na hřbitov pomazat mastmi, by si nic takového přece nevymyslely. O takových věcech se

nežertuje. Tak proč? Odpověď je prostá. Mrtví obvykle z hrobu nevstávají. Kdyby se jim zjevil okřídlený anděl s mečem v ruce, tak by tomu snad uvěřili. Ale věřit skupince hysterických ženských? Ne. Kdo by tomu věřil?

Ono to vlastně žádné překvapení není. Víra nepřichází sama od sebe, snadno. Všechna evangelia se shodují, že k tomu, aby se zrodila víra, nestačí jen prázdný hrob nebo svědectví někoho jiného. K tomu, aby se zrodila víra, je zapotřebí setkání. Marie a ostatní ženy byly bezradné, dokud se jim nezjevil anděl. Učedníci uvěřili, až když se jim Ježíš ukázal na cestě do Emauz. Apoštol Pavel uvěřil a přestal pronásledovat církev až poté, co se setkal se Vzkříšeným. Ať už tyto zprávy považujeme za doslovný popis toho, co se stalo, či symbolické vyjádření Božího oslovení, jedno je jisté – pouhá informace o tom, že je nějaký Ježíš a že byl vzkříšen, je málo.

A tak je to i dnes. Pro většinu lidí zůstanou Velikonoce jen vybájenou historkou blouznivců. V lepším případě jsou historickou událostí, která nějakým způsobem patří ke kulturnímu dědictví evropské civilizace, ale nemá prázdný racionální základ. Ale že by vzkříšení vnímali jako vítězství nad silami zla? Jako klíčový zlom v dějinách a počátek nového věku? To jistě ne.

Snad k tomu trochu nešťastně přispíváme i my křesťané, když o Velikonocích často hovoříme v minulém čase. Když říkáme, že si o Velikonocích připomínáme Kristovo ukřižování a vzkříšení, jako by to byla jen událost dávno minulé, která nemá žádný dosah pro naši přítomnost, pro každodenní, běžný život.

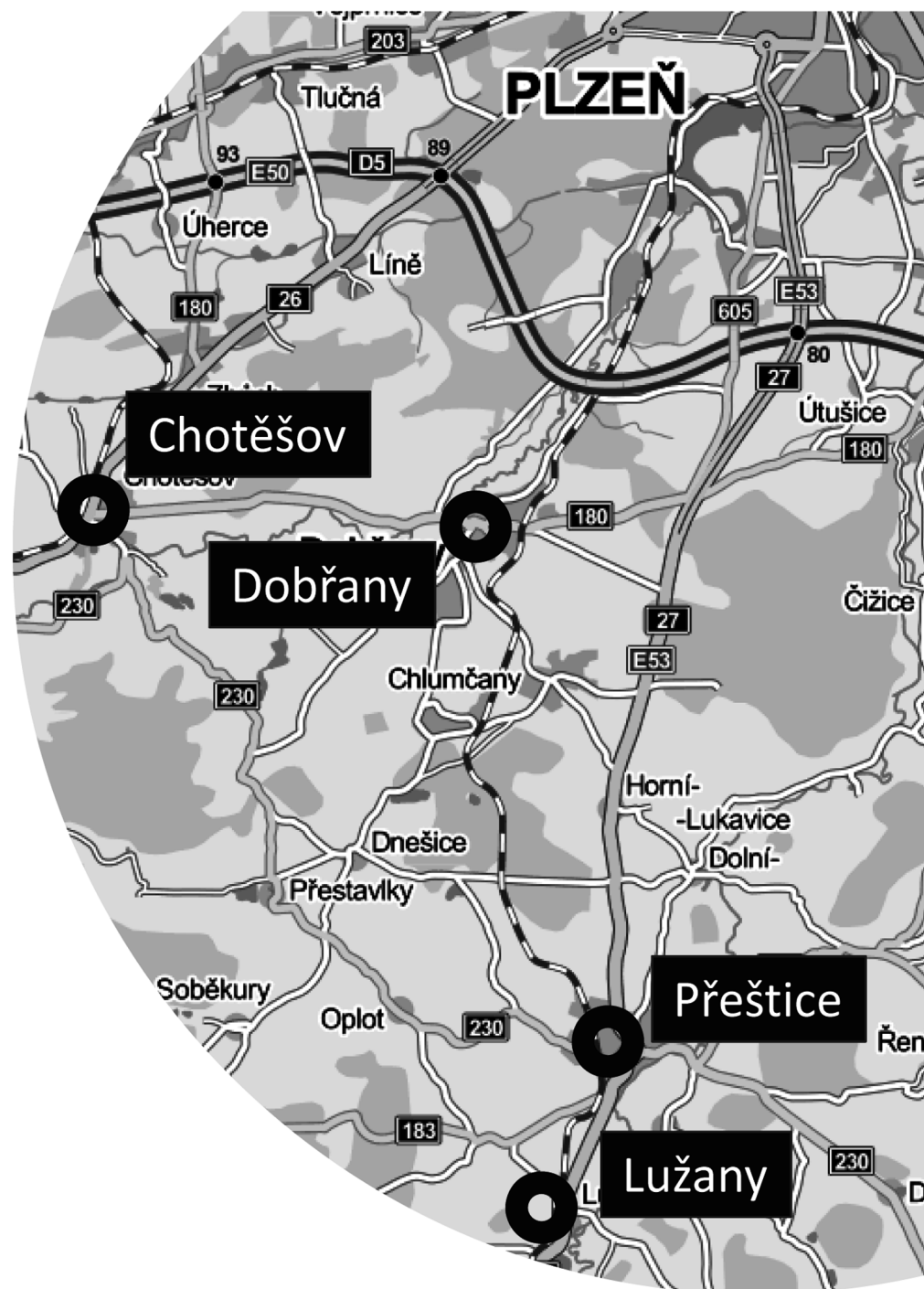
Smysl Velikonoc není v tom, že si připomínáme něco, co se stalo před 2 000 lety. Smysl Velikonoc je v tom, že byl Ježíš vzkříšen a ŽIJE. Ne jeho věc, ne jeho myšlenky, nýbrž on sám žije, i když nedokážeme říci jak, protože se to zcela vymyká běžným myšlenkovým kategoriím. Tajemný obsah věty „Byl vzkříšen, není zde“ tajemstvím zůstane. Nevíme, jak byl vzkříšen, jak vypadá ani jaké má tělo. O technologii vzkříšení nevíme nic a nejsme na tom o nic lépe než ty ženy, co v neděli ráno stály u hrobu.

Ale víme, proč byl vzkříšen. Protože i když je člověk v mnoha ohledech soběstačný (nebo si to o sobě alespoň myslí), na to aby odvalil všechny kameny, které ho v životě tíží, mu přece jen síly nestačí. A to, aby zvítězil nad smrtí, není v jeho silách vůbec.

A víme také, co to znamená, že byl vzkříšen. Znamená to konec nesmyslu, prohry, konec všech proher, které se zdají věštit zmar. Ježíšův život nebyl pouze příběhem člověka, který se obětoval pro druhé, ale sám na to doplatil. Ježíšovo dílo nebylo jen odkazem jednoho z mnoha židovských rabínů, ale nadějí pro všechny. Ježíšův život nebyl pouze krásným, následovníhodným příkladem, ale vítězstvím nad smrtí. Vzkříšení dává jeho životu i smrti na kříži smysl a potvrzuje jeho pravdivost. A to znamená to, že základní životní orientace, jak ji přinesl Ježíš, je smysluplná a dobrá.

A dokonce víme, co s tím máme dělat. Jít mezi lidi a vyprávět o tom. Ale kdo by tomu věřil? Nemělo by nás překvapovat, že nás lidé považují za neškodné blázný. A že jim naše svědectví připadá jako babské řeči. Ostatně první generace křesťanů na tom byly podobně. Důležité je, že se tím nenechaly odradit. Kéž bychom i my, křesťané 21. století, měli odvahu mluvit o své víře a své zkušenosti s Kristem tak, jako tenkrát ty odvážné ženy.

(im)

VÝLETY,

na které jste před letními prázdninami srdečně zváni!

1. května 2013

„Na 1. máje do Českého ráje“ je tradiční výlet strašnického sboru, který nás srdečně zve k účasti. Jedná se o celodenní výlet do některého z kouzelných zákoutí Českého ráje. Na místo určení se jede osobními vozy a turistická trasa výletu (ta letošní zatím není známa) je středně náročná. Bližší informace podá Magda Marešová, upřesnění zazní v ohláškách nejpozději 21. 4. 2013.

18. května 2013

Tuto sobotu výletní **parník do Štěchovic** vyplouvá 8.30h ze zastávky Rašínovo nábřeží a na místo určení dorazí 11:20h. Poté je plánovaný společný oběd a ve 14:00h prohlídka Vodní elektrárny ve Štěchovicích. Více informací k tomuto celodennímu výletu pro všechny generace poskytne Aleš Kratochvíl.

15. června 2013

Tradiční **sborový autobusový výlet bude tentokrát na jižní Plzeňsko**. Začneme návštěvou zámku v Lužanech postaveného koncem 19. století architektem, stavitelem a mecenášem Josefem Hlávkou. Expozice připomíná Hlávkův život a dílo a také řadu významných osobností české politiky, vědy a umění, které na zámku hostil. V blízkých Přesticích nás čeká komentovaná prohlídka zdejšího kostela považovaného za skvost barokní architektury. Zastávku na nově opraveném náměstí v centru Dobřan využijeme na oběd. Zájemci se mohou ve zbylém čase zajít podívat do kaple sv. Víta. Nakonec se vypravíme do Chotěšova, kde se nachází rozsáhlý areál bývalého kláštera řádu premonstrátek, který celý prochází dlouhodobou a náročnou rekonstrukcí.

ODJEZD: v 7:15 hodin od kostela **NÁVRAT:** kolem 19. hodiny

Cena včetně vstupného (mimo Dobřany) je 450 Kč (370 Kč pro děti a důchodce).

Přihlásit se můžete v kostele vždy po nedělních bohoslužbách nebo e-mailem u Jana Rybáře jrybar@email.cz nebo na telefonním čísle 602 214 602.

SMÍCHOVSKÝ SBOR V ROCE 2012

Výroční zpráva o životě a práci farního sboru ČCE v Praze 5-Smíchově

Rok 2012 by mohl být směle označen jako milostivý rok smíchovského sboru. Došlo totiž k významnému posílení našich charitativních aktivit. Vedle adopce na dálku a rozličných účelových sbírek náš sbor poskytl dar SOS dětským vesničkám, hospicovému občanskému sdružení Cesta domů a seniorátnímu faráři Mikuláši Vymětalovi na jeho aktivity s romskými dětmi v severních Čechách. Nejvýznamnějším počinem v charitativní oblasti se však jistě stalo převzetí patronátu nad AD EZER. V praktické rovině to znamená zintenzivnění již probíhající pomoci. Krom pastoračních návštěv našeho bratra faráře je to především pravidelný měsíční příspěvek do kulturního fondu určeného na návštěvy kina, výstav, ZOO, či jiných kulturních aktivit. Dále pak pomáháme s údržbou domu nebo pořádáme sbírky oblečení. Jednomu z chlapců jsme umožnili jezdit na letní příměstský tábor, takže jeho maminka mohla chodit do zaměstnání. V září jsme dětem přispěli na školní pomůcky. Maminkám, jimž se povedlo najít samostatné bydlení, jsme pomohli se stěhováním, zprostředkovali obstarání různých potřebných kusů nábytku nebo je podpořili darem na složení kauce na nájem. Dále jsme se pak zavázali k vyhlášení Milostivého léta. Jeho princip spočívá v poskytnutí veškerých volných finančních prostředků sboru na jeden charitativní projekt, který významným způsobem povede ke zkvalitnění života lidí. Milostivé léto je vyhlášováno staršovstvem vždy jeden rok během jeho šestiletého funkčního období.

Velkou novinkou jsou především alternativní formy bohoslužeb — bibliodrama pro dospělé a bohoslužby pro děti. Vzhledem k velmi pozitivním ohlasům staršovstvo odsouhlasilo, že se nové bohoslužebné formy budou využívat pravidelně, a to střídavě jednou pro děti, jednou pro dospělé každou 3. neděli v měsíci.

Z pravidelných sborových setkání si již mnoho let stabilní podobu i počet účastníků zachovávají biblické hodiny pro dospělé. V týdnu se scházejí k biblickým hodinám i děti, vzhledem k jejich malému počtu (4) a velkému věkovému rozptýlu je však velmi obtížné udržet jakoukoliv konzistentní koncepci výuky. Každá absence se totiž výrazně projeví na průběhu hodiny. Jednou měsíčně se schází střední generace — v přípravě programů se střídá farář, presbyteri, členové sboru i hosté. Mládež se nadále schází ve dvou skupinách — frekvence setkávání starší mládeže (20+) se snížila na jednu schůzku měsíčně, mladší mládež (15–20) se schází jednou za 14 dní a pravidelně se též účastní různých seniorátních a celocírkevních aktivit.

Nedělní školu momentálně tvoří skupina velmi malých dětí, které se snažíme motivovat k setkání každou třetí neděli v měsíci, kdy má program na starosti vždy jedna z rodin. Skupina učitelů nedělní školy, kteří připravují ostatní neděle, je od podzimu chudší o bratra

Samuela a sestru Marijanu, kteří jsou dlouhodobě mimo Českou republiku. Na internetových stránkách sboru se od podzimu rodiče mohou dozvědět, kdo nedělní školu učí a jaké bude téma. I v tomto roce byla celoroční práce s dětmi završena velmi zábavnou, ale i poučnou a hlavně s velkým nasazením představenou hrou Haló, tady Ježíšek o čtvrté adventní neděli. Sbírkka tento den posloužila jako největší příspěvek na adopci na dálku, kde momentálně podporujeme dvě africké holčičky z Ugandy. Starší Edit výborně prospívá ve škole a jsme rádi, že i mladší Scovia se snad i díky našemu příspěvku zlepšil ve čtení, aby dokázala postoupit do další třídy.

■ Křesťanská služba se tradičně starala o to, aby na žádném ze sborových shromáždění nechybělo bohaté pohoštění. Probíhaly také pravidelné návštěvy nemocných a jinak potřebných seniorů. Před Vánocemi se sestry z křesťanské služby podílely na přípravě vánočních dárků a přání anebo na výrobě ozdob, svícňů, věnců a jiných drobností pro vánoční bazárky, který organizovala Tereza Klivanová. Výtěžek bazaru byl věnován azylovému domu EZER na nákup nového stolu. V listopadu pak byla zahájena rozsáhlá revize sborové kartočky. Máme v plánu kontaktovat všechny členy sboru, o nichž nemáme za posledních několik let žádné informace, a ověřit, zda nepotřebují naši pomoc či zda mají zájem o jinou formu kontaktu se sborem. Před koncem roku proběhla první vlna návštěv.

■ Mezi investičními akcemi dominovalo v tomto roce pokračování revitalizace sborové zahrady. Jednalo se především o zpřístupnění travnaté plochy přímo ze dvorku a oprava betonové zídky. Díky dobrovolnému zapojení mnoha bratří a sester do bouracích a stavebních prací se podařilo ušetřit až 50 % původně plánovaných nákladů. Dále byla opravena izolace podesty na chrámových schodech, snížen počet podlahových úrovní na chrámové kruchtě a posíleno elektroinstalační vedení v kuchyňce u sborové místnosti. Proběhla též generální oprava varhanního stolu a první etapa opravy pneumatických rozvodů a dalších součástí.

■ Za varhanní doprovod děkujeme především Libuši Nývtové — posloužila nám více než polovinu nedělí. O zbytek se dělili br. Bednář, Josef Coufal, občas vypomohli Jiřina Dvořáková, Daniel Mikolášek a Drahoslav Gric.

■ Slibně pokračuje práce SPZ (Smíchovských příležitostných zpěváků). Díky iniciativě sborové sestry Lenky Michalíkové se schází pravidelně jednou za dva týdny, před blížícími se akcemi i častěji. Přispěli zejména k bohoslužbám na Květnou neděli, při Noci kostelů a štědrovečerních nešporách. Menší děti pak podpořili při rodinných nedělích a vánoční hře. O prázdninách se sešli k víkendovému soustředění na Českomoravské vrchovině, zakončenému vystoupením ve sboru v Telecím.

■ Náš chrám jsme také pronajali několika dalším vokálním i instrumentálním souborům pro řadu adventních i jiných koncertů, jejichž pořadatelem však nebyl náš sbor. Hudbě bylo věnováno i jedno sejití třicátníků — navštívili jsme žižkovské Atrium.

ZPRÁVA O HOSPODAŘENÍ SBORU ZA ROK 2012 A ROZPOČTU NA ROK 2013

Tato zpráva se zmiňuje, tak jak to ustanovuje Řád hospodaření církve, o událostech, které měly v roce 2012 významný vliv na hospodaření sboru, a také o plánovaných výdajích na rok 2013.

Mezi největší výdaje v uplynulém roce patřily tyto práce:

- První fáze opravy varhan byla provedena za 121 000 Kč.
- Úprava pozemku zahrady stála 20 000 Kč, další pomocné práce byly provedeny svépomocí.
- Dalších 150 000 Kč jsme vydali za běžné výdaje na údržbu a provoz, především za povinné revize plynu, komínů a hasicích přístrojů, dále za údržbu kotlů a opravy podesty a schodiště do kostela a další drobné opravy.
- Zaplacený byl rovněž repartice v celkové výši 48 145 Kč a Personální fond ve výši 77 000 Kč.

Celkové náklady ve výši 1 052 000 Kč byly o 45 000 Kč nižší, než předpokládal schválený rozpočet.

V oblasti příjmů z darů a hospodářské činnosti skutečnost téměř dosáhla rozpočtu. Příjmy ze sborové činnosti, jako jsou dary, sbírky a saláry, dosáhly výše 488 000 Kč. Příjmy z pronájmu bytů a nebytových prostor dosáhly výše 561 000 Kč. Na celocírkevních sbírkách jsme vybrali a odvedli celkem 60 000 Kč.

Podle účetní závěrky za rok 2012 skončilo sborové hospodaření ztrátou 450 000 Kč a hospodářská činnost ziskem 380 000 Kč. Celkové hospodaření farního sboru tedy vykázalo ztrátu 69 000 Kč, která je způsobena především odpisy nemovitosti. Tuto ztrátu doporučuji zaúčtovat v souladu se zákonem o účetnictví na účet neuhrazených ztrát minulých let.

Vážené sestry a bratři, závěrem této zprávy bych vám chtěla jménem staršovstva poděkovat za všechny příspěvky a dary, které jste v uplynulém roce věnovali našemu sboru a na ostatní sbírky. Díky vaší obětavosti jsme mohli splnit všechny povinné odvody, odeslat celocírkevní sbírky a zajistit běžnou údržbu budovy. Všechny vaše příspěvky a dary jsou využívány zodpovědně a účelně.

Jana Fučíková

NOVÝ BANKOVNÍ ÚČET

Od prosince loňského roku má sbor zřízen nový účet u FIO banky. Stávající účet u České spořitelny bude v nejbližší době zrušen. Prosíme všechny, kdo preferují bezhotovostní platby, aby od dubna používali číslo nového účtu: **2300335514/2010**.

co by nás spojovalo, jakoukoli rovinu pro vzájemné porozumění. Někdy je to hodně náročné. A vysněné povolání? Třeba architekt, ale tohle je těžké, baví mě strašná spousta věcí.

Určitě jsou i chvíle, kdy ti není do smíchu a ty se na nás přesto usmíváš. Velice to obdivuji, protože mě by to asi děsně unavovalo. Ty ale vypadáš, že si dokážeš nakonec kousek toho úsměvu užít i sama pro sebe. Je to tak?

Je to přesně tak, s úsměvem jde přece všechno líp. Je to sice ohrané klišé, ale já myslím, že je pravdivé. Má-li člověk na to sílu, měl by se usmívat nejen kvůli ostatním, ale i kvůli sobě.

Svou přívětivostí a otevřeností (vás samotných i vašeho bytu) si nadstandardním způsobem necháváte sborovým životem narušovat své soukromí. Nebojíš se, že vám to jednou děti vyčtou?

Na to by ses musel zeptat jich. My jsme ale nikdy neměli uzavřenou domácnost a určitě nečekaly, že to bude na faře jiné. Dnes už to nejsou děti, ale jsou na to zvyklé a berou to s humorem. Je to zároveň jedinečná životní zkušenost. Jsem ráda, že ji udělali právě na Smíchově.

Obligátní otázka: Co tě u nás těší a co mrzí?

Těší mě snad úplně všechno a mrzí, že nás na to není víc.

Čeká nás brzo srovnání s temperamentním prožíváním víry afrických křesťanů. Jsí spokojená s převážně věcně vlašným evangelickým přístupem? Vyhovuje ti smíchovská liturgie? Co v bohoslužbách hledáš, co nacházíš a co postrádáš?

Vezmu to odzadu. To, co hledám, je ukotvení, duchovní rozměr, na který v denním shonu, zapomínám víc, než bych chtěla, tu podstatnou myšlenku pro dny následující, modlitbu – společnou s rodinou, se sborem atd. Neménila bych nic, a to je i odpověď k bohaté liturgii, za jejíž podobu vděčí sbor tuším panu faráři Voříškovi. Nejsem evangelík od narození. Vybrala jsem si to a nemyslím si, že na první pohled tišíš a statické prožívání víry musí být vlašné. Jsem si naopak stoprocentně jistá, že má obrovskou hloubku.

Čeká vás poslední rok na Smíchově. Co bylo nejtěžší a co rozhodlo, když jste odchod zvažovali (předpokládám, že společně)?

Nejtěžší bylo, je a bude vědomí, že to všechno, o čem jsme spolu mluvili, budeme muset opustit. A to vlastně také rozhodlo – skutečnost, že už teď je pro nás tato možnost těžko představitelná. Jsme za to období, které jsme strávili společně hrozně vděční. Máme pocit, že naše vlastní rodina má každým rokem víc příslušníků. Jen už si nejsme jisti, že máme dost sil, abychom se o ni uměli dobře postarat. Myslím, že dát tuhle příležitost včas někomu jinému je důležité.

Jaké je tvé velké (osobní) přání?

Miluju každodenní maličkosti: snídaně s rodinou, cestu do práce (pěšky a s hudbou ve sluchátkách) atd. Mé jediné velké přání je, abych tyhle drobnosti vždycky uměla docenit, abych vždycky měla dost pokory přiznat si, jak báječně se mám.

Ptal se Daniel Mikolášek.

■ Nadějně pokračuje příprava nových varhaníků – Jakub Kratochvíl si iniciativně zapůjčil chorálník k domácímu nácviku. Do budoucna bychom mu rádi pomohli s profesionálním vedením.

■ Ze sborového kalendáře dále vybíráme následující události: Počátkem roku odešel Dušan Ehmig na jáhenskou praxi do kladenského sboru. V neděli 11. března jsme u nás na společných bohoslužbách hostili německy mluvící sbor a 18. listopadu jsme se naopak my vypravili do kostela u Martina ve zdi. Na výročním sborovém shromáždění 25. března proběhly doplňovací volby do staršovstva. Jako řádná presbyterka byla zvolena Eva Jakšíková a jako náhradnice Šárka Schmarczová. V neděli 20. května po bohoslužbách jsme společně vyrazili na výlet do Malešova u Kutné Hory. Hlavním cílem byla prohlídka zdejší středověké tvrze s výkladem jejího současného majitele. 1. června se náš sbor poprvé zapojil do pražské Noci kostelů. V rámci komponovaného večera si návštěvníci mohli poslechnout hudební vystoupení pěveckého sboru Siloe, domácí SPZky či souboru Michal Hromek Consort. S divadelním vzhledem do temných zákoutí evangelíkovy osobnosti přispěchala naše mládež a nechyběla ani prohlídka kostelních útrob a chrámových teras. Samozřejmostí pak bylo bohaté pohoštění včetně tradičních evangelických koláčů připravené sestrami z naší křesťanské služby. V sobotu 16. června jsme podnikli tradiční sborový výlet do kraje na sever od Plzně. Po krátkém zastavení v Rabštejně nad Střelou jsme navštívili zámky v Manětíně, Chýších a ve Valči, kde jsme měli možnost prohlédnout si také rozsáhlý park a čerstvě opravený zámecký kostel. V neděli 10. června se ve smíchovském chrámu slavily závěrečné bohoslužby synodu ČCE. V letošním roce jsme využili nabídku od strašnického sboru, abychom s nimi strávili první říjnový víkend v evangelickém středisku v Chotěboři. Pestrý program obsahoval mimo jiné výlet po okolí, sportovní klání, tradiční posezení u táboráku a v neděli pak společnou bohoslužbu. 18. listopadu se početná část sboru vypravila do Jilemnice na instalaci Jakuba Hály, našeho bývalého vikáře. Ke konci roku byl zřízen nový sborový účet u FIO banky.

Všem, kteří se svou tvůrčí prací spolupodílejí na tomto pestrém sborovém životě i těm, kteří jejich práci vděčně přijímají, děkujeme za vytváření našeho otevřeného a živého společenství.

VÁNOČNÍ BAZAR

Čtvrtou adventní neděli proběhl v prostorách chrámové předsíně a na kruchtě 1. charitativní vánoční bazar, který zorganizovala sestra Tereza Klivanová. Prodávaly se ručně vyráběné vánoční ozdoby, šperky, obrázky, vánoční přání a mnoho dalších drobných dárkových předmětů. Celkem se tímto způsobem podařilo shromáždit 5 000 Kč, za něž jsme pořídili nábytek do nové společenské místnosti v azylovém domě EZER. Současně s vánočním bazarem probíhala sbírka obnošeného oblečení, které bylo rovněž věnováno obyvatelkám azylovému domu. Všem, kteří jste na vánočním bazaru darovali oděvy nebo přispěli koupí ručních výrobků, moc děkujeme!

NEMĚNILA BYCH NIC

Rozhovor s Magdalénou Marešovou

Co čteš? Ať víme, kdo jsi.

Texty mě živí, takže většinou čtu spíš oddychové věci - historické romány, detektivky a básničky. Z autorů mám moc ráda Irwinga, hlavně Modlitbu za Owena Meanyho, jak vědí moji kmotřenci. Pořád se vracím ke svým oblíbeným básníkům např. Baudelairovi a temným románům jako jsou ty od Dostojevského.

A teď už vážně. Všichni víme, že máme milou, usměvavou, sympatickou, krásnou a obětavou paní farářovou. Nevíme ale, jak to děláš, že jsi taková. Prozradíš recept?

Nejsi jediný, kdo se na mě obrací s prosbou o recept. Jenže já dělám všechno intuitivně, nejen koláče na neděli. A navíc, tohle je otázka pro nějakou hvězdu, takhle já se fakt nevnímám. Prozradte mi vy recept na krásné otevřené společenství, které tu je a kterého si strašně vážíme!

Co bylo nejtěžší a co rozhodlo, když jste zvažovali (předpokládám, že společně), jestli má Ivo opustit civilní zaměstnání a nastoupit službu v církvi?

Když se Ivo rozhodl pro službu v církvi, nediskutovali jsme o tom, zda ano, či ne. Zabývali jsme se spíš otázkami „technickými“, tedy kdy, kde a jak. Po těch letech, kdy jsem byla mámou v domácnosti a kdy se Ivo o nás staral, pro mě bylo nejtěžší, že bych ho měla v této úloze nahradit. Vůbec jsem netušila, jestli to zvládnu.

Co je pro tebe zásadně jiného v práci pro sbor oproti tvé profesi mediální poradkyně? Máš nějaké své vysněné povolání?

Zásadně jiná je moje práce asi v jediném. Ve sboru vím naprosto přesně, co mě s lidmi spojuje, a hledání nuancí ve vztazích s jeho jednotlivými členy je někdy dobrodružství a vždycky radost. S lidmi, pro které pracuji nebo se kterými spolupracuji, musím od základů hledat něco,